

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3056/2018
17.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Јована Митић адвокат из ..., против тужених Градске општине Стари Град Београд, коју заступа Градско правобранилаштво Општине Стари Град и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене Републике Србије изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4976/17 од 12.10.2017. године, у седници одржаној 17.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене Републике Србије, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4976/17 од 12.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5705/12 од 27.04.2016. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужила, као правни следбеник својих родитеља ББ и ВВ, бив. из ..., искључиви власник стана бр. ..., који се налази у улици ... бр. ..., на ... спрату, површине 52 м2, постојећи на к.п. бр. ... КО ..., површине 1496 м2, што су тужени дужни да дозволе и трпе да тужила своје право власништва упише у лист непокретности број ... КО Ставом другим изреке одбачена је тужба у делу који се односи на захтев за утврђење да није правно ваљан упис права својине у корист тужених на стану бр. ..., који се налази у улици ... бр. ..., на ... спрату, површине 52 м2, постојећи на к.п. бр. ... КО ..., површине 1496 м2, а уписана у лист непокретности број ... КО ..., те да суд наложи брисање укњижбе, као недозвољена. Ставом трећим изреке одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда за поступање у делу захтева који се односи на утврђење права својине на стану бр. ..., у улици ... бр. ..., као неоснован. Ставом четвртим изреке обавезани су тужени да тужили солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 325.200,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4976/17 од 12.10.2017. године, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, трећем и четвртм изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена Република Србија је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 55/14) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нижестепени судови су правилно оценили истакнути приговор апсолутне ненадлежности суда, као неоснован, имајући у виду садржину тужбеног захтева поводом кога је тражена судска заштита и разлоге на којима се заснива побијана пресуда, па је у смислу члана 1. Закона о парничном поступку, супротно ревизијским наводима, одлучено о захтеву који спада у судску надлежност. Нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. овог закона, на коју се ревизијом указује, јер у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени, ни до неправилне примене неке од одредаба овог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, правни претходници тужиле ББ и ВВ, на основу уговора о купопродаји који су закључили 14.10.1955. године са продавцима ГГ и ДД, стекли су право сусвојине на 7/1000 идеалних делова зграде у ..., у улици ... бр. ... и ... бр. Уговором је констатовано, у тачки 6. да наведени идеални део зграде реално представља стан бр. ..., који се налази на ... спрату зграде у улици ... и окренут је према тој улици, а састоји од једног улаза, предсобља површине 9,65 м², једне кухиње површине 10,23 м², купатила у површини од 8,04 м², собе према улици у површини од 25,20 м², као и припадајућег ходника. Наведени стан је приликом закључења уговора о купопродаји био оптерећен станарским правом које су на њему стекла трећа лица. Према Одлуци Комисије за национализацију, при НОО Стари Град у Београду од 27.04.1960. године, наведених 7/1000 идеалних делова, које су правни претходници тужиле стекли на предметној згради је национализовано, али је овај орган по захтеву ранијих власника за изузеће станова од национализације, решењем од 09.12.1960. године, делове зграде изузео из национализације и оставио у својину ранијих власника, с том разликом што су у решењу о изузимању, одузети делови опредељени као идеални, сада описани као физички делови зграде. Тако је у корист правних претходника тужиле, ББ и ВВ, на једнаке делове изузета једнособна гарсоњера на ... спрату зграде ... бр. ..., улаз са ... право, која носи ознаку стана бр. У решењу је дато образложење да је извршена идентификација оних делова у погледу којих су подносиоци захтева били идеални сувласници на основу уговора и изјаве ранијег сопственика ДД, па је утврђено да одговарају вредности посебних делова који су тим решењем изузети. Оценом налаза и мишљења вештака грађевинске струке, утврђено је постојање стана који носи ознаку број ..., а који се налази на ... спрату улаза из ... улице бр. ..., који је површине 51,93 м², што је мерено на лицу места, док у наведеном улазу на ... спрату, вештак на лицу места није идентификовао гарсоњеру означену бр. На лицу места постоји стан бр. ..., на ... централно ..., али који би требало да носи ту ознаку, мада бројем није обележен. Такође, иза решетке у делу зграде који припада улици ... на ... спрату, са улазом преко терасе, односно галерије, постоји стан који би по опису одговарао стану који је наведен као стан бр. ... у решењу о национализацији. На основу писмених доказа и то уговора о висини трошкова за инвестиционо и техничко одржавање зграде који падају на терет сопственика стана, решења Стамбене управе II

Стамбене заједнице Општине Стари Град од 15.05.1957. године, уговора о коришћењу стана закљученог између ББ, као сопственика посебног дела зграде и ЂЂ, као носиоца станарског права од 12.04.1967. године и списка физичких делова стамбене зграде у улици ... бр. ..., утврђено је да су у свему у сагласности са тачком 6. Уговора о куповини и продаји, који је закључен између правних претходника тужиле и продаваца ДД и ГГ, односно да предметних 7/1000 иделаних делова непокретности, реално представља стан бр. На предметном стану у листу непокретности бр. ... КО ... уписано је власништво тужене Републике Србије, док је као корисник стана уписана тужена Општина Стари Град. Решењем Трећег општинског суда у Београду О 1068/92 од 30.09.1992. године на заоставштини пок. ББ, оглашена је за наследника супруга ВВ, поред осталог, на $\frac{1}{2}$ идеалног дела једнособне гарсоњере бр. ..., на ... спрату у улици ... бр. ... и ... бр. ... на к.п. бр. ... КО Затим је решењем Првог основног суда у Београду О 5882/11 од 30.09.2011. године на заоставштини пок. ВВ, оглашена за наследника ћерка, овде тужила, поред осталог на једнособном стану бр. ..., на...спрату у улици ... бр. ..., на к.п. бр. ..., уписана у листу непокретности бр. ... КО

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је тужила, као правни следбеник својих родитеља сада пок. ББ и ВВ, власник стана бр. ..., у улици ... бр. ..., јер садржина изведених доказа несумњиво указује, да је у поступку национализације учињена грешка у означавању броја стана, који се изузима од национализације и остаје у својини правних претходника тужиле, тако што је у решењу Комисије за национализацију од 09.12.1960. године, погрешно означено да се изузима од национализације стан бр. .., уместо стана бр. ..., који су претходно стекли по основу уговора о купопродаји од 14.10.1955. године. Како су правни претходници тужиле имали правни основ за стицање права власништва на стану бр. ..., а не на стану бр. ..., у тренутку доношења решења Комисије за национализацију од 09.12.1960. године, није било могуће да предмет изузимања од национализације и остављања у својину ранијих власника, буде неки други стан, односно стан бр. ..., већ је то могао бити само предметни стан бр. ... у ... бр.

По оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право на утврђено чињенично стање, када су усвојили тужбени захтев тужиле, као законског наследника ББ и ВВ, утврђујући њено право својине на предметном стану и обавезујући тужене да трпе и дозволе упис права власништва тужиле у јавне књиге.

Код утврђене чињенице да је на предметном стану у листу непокретности бр. ... КО ... уписано власништво тужене Републике Србије, док је као корисник уписана тужена Општина Стари Град, због погрешног означавања броја стана који се изузима од национализације и остаје у својини ранијих власника, тужила своје право својине као законски наследник родитеља, не може уписати на основу решења о наслеђивању, већ основ за упис права својине у корист тужиле може бити судска пресуда на основу које би се ускладило правно стање са фактичким стањем и извршио упис права својине у регистру непокретности. Наведено је у складу са одредбама члана 86. и 88. Закона о државном премеру и катастру (Службени гласник РС", бр. 72/2009...47/2017), па су неосновани ревизијски наводи да тужила није имала правни интерес за подношење ове тужбе. Извршени упис права својине у јавне евиденције о непокретностима ствара обориву претпоставку да је уписано лице заиста и титулар тог права, те се та претпоставка може обарати у судском поступку, што је у конкретном случају и учињено у овој парници. Правилно је другостепени суд оценио значај чињенице да су

правни претходници тужиље и даље остали уписани, као сувласници на стану бр. ..., у улици ... бр. ... у ..., па се неосновано ревизијом указује да је циљ ове тужбе био стицање права својине на још једном стану, имајући у виду утврђено чињенично стање, да су правни претходници тужиље у тренутку доношења решења Комисије за национализацију од 09.12.1960. године, имали правни основ за стицање права својине на стану бр. ..., а не и на стану бр. ..., па је и тужиља стекла право својине искључиво на стану бр. ..., на основу наслеђа.

Имајући у виду изложено, неосновани су ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права.

На основу члана 414. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић